

бѣхъ махнѣти отъ тамъ. Когато той поиска пакъ да слѣзе, видѣ прѣдъ себе си една стрѣмина и трѣбваше да остане горѣ.

Изведнѣжъ вратата, която бѣше затворена, пакъ се отвори.

„Дойдете, дойдете, дѣца мои“, казваше учителя, „дойдете да видите тогова, който ви краде нѣщата“. Той е крадецъ, и като крадцитѣ, той е въ затворѣтъ.

Всички ученици влѣзохъ и видѣхъ Никола на долапа. Той си криеше лицето съ рѣцѣ, които още бѣхъ пълни съ сладкиши.

— Срамъ за тебе, — каза му учителя.

— Ако ти продължавашъ все тѣй, когато порастешъ, ти ще отидешъ въ затворъ, съ високи стѣни, на които прозорцитѣ иматъ желѣзни рашетки; тамъ гдѣто затварѣтъ тѣзи, които се занимаватъ съ кражби. Стой тука затворенъ и чакай: родителитѣ ти сами ще дойдѣтъ да те търсѣтъ.

Съобщаватъ:

Гашиовский и М. Златаровъ.

